

skulde være ganske særlige Grunde dertil, som ikke synes at foreligge i dette Tilfælde.

Madjen: Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes han formede det?

Den fungerende Formand: Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt.

Madjen: Saa gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem betragtede det som ulogisk af mig, at en Nedsættelse kunde foraarsage mere Nedgang; det forstod han ikke. Saaledes har jeg noteret det, og jeg gaar foreløbig ud derfra; jeg tror, det er rigtigt. At en Nedsættelse i Toldafgifter kan foraarsage en anden Nedsættelse, er i dette Tilfælde jaare logisk, synes det mig; jeg forstaar det saa grumme godt. Det er en Selvsølge, at naar man skal gaa ind paa at bryde et Princip, som man har været enig om i mange Aar, og som har været opretholdt fra det andet Things Side, naar man, idet man bryder dette Princip, gaar ind paa at nedsætte Statuten paa Luxusgjenstande og Gjenstande, som de mere Rige, de mere Behavende i Samfundet bruge, er det et stort Offer, man kræver af det andet Thing, og derfor er det, at det kræver som Bederslag en tilsvarende Nedgang for de mindre Bemidlede. Det er kun dette, Folkethinget kræver. Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg, og maasse ogsaa Folkethinget, vil nødig have Handelsstraktaten. Dertil skal jeg kun sige, at det ærede Medlem har ikke Ret til at tale om, hvorvidt jeg vil have den nødig eller ikke. Jeg kan for mit Vedkommende godt sige, at jeg for mit Vedkommende vil strække mig saa vidt som muligt for at faae Handelsstraktaten vedtagen. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) gjorde ogsaa et Par Bemærkninger til mig. Ja, den første af dem har jeg i Grunden været paa, thi den svarede til den Bemærkning, som den ærede 2den Landssthingsmand for 8de Kredts (Breinholt) fremsatte, nemlig at Uoverensstemmelsen om Toldloven vilde forhindre Traktatens Vedtagelse. Dernæst var der en anden Bemærkning, som det ærede kongevalgte Medlem gjorde, nemlig at Toldloven vedkommer ikke Handelsstraktaten. Jeg tror imidlertid, at jeg i Lørdags, da jeg havde Ordet, dog nogenlunde gjorde Rede for Forbindelsen mellem Toldloven og Handelsstraktaten. Jeg vil ikke gjentage, hvad jeg den Gang sagde, men blot henviser dertil. Kun Et vil jeg nævne, nemlig hvad der for mig er det Væsentligste, nemlig at man kommer ind paa et helt nyt Princip for Toldbeskatning. Man har, som jeg har

nævnt, været enig om at forhøje Skatten paa Luxusgjenstande og nedsætte den paa almindelige Forbrugs-gjenstande, men nu skal man forlade dette Princip og nedsætte Statuten paa Luxusgjenstande som Vin og Sydfrugter, og dette kan mulig fortsættes ved senere Traktater. Hvad der nu er det Væsentligste, hvad man ikke har kjendt før, er, at man ved Traktaten med Spanien kommer ind paa Tarifforandringer paa Grund af Traktater med fremmede Magter, og hvilke følger det kan have, er meget væsentligt. Derfor mener jeg, at det er aldeles nødvendigt, ikke blot for denne Traktats Skyld, men navnlig af Hensyn til fremtidige Forhandlinger med andre Magter om Traktater, at faae Toldrevisionen gennemført snarest muligt. Jeg hentydede ogsaa forleden til, at den spanske Regjering har tænkt anderledes end dette Thing, thi den vilde slet ikke forhandle om Traktaten, før den havde faaet sin Toldlov revideret, før de spanske Cortes havde vedtaget en Toldlov, saa at den altsaa gik ud fra, at en saadan Toldlov var nødvendig, før der kunde være Tale om Forhandlinger. Ja, jeg tror nok, at den høitærede Conseilspræsident har beklaget sig over, at han saavne en Toldlov ved Forhandlingerne med Spanien, men nu synes man ikke, at det har Noget at sige med Hensyn til Forhandlingerne med fremmede Magter om lignende Forhold. Har den høitærede Conseilspræsident imidlertid saavnet en Toldlov ved Forhandlingerne med Spanien, maa han ogsaa komme til at saavne den ved senere Forhandlinger med andre Magter. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Toldloven og Traktaten staa i meget nær Forbindelse med hinanden. Jeg mener ogsaa, at det er Tilfældet af en anden Grund, som jeg foreløbig ikke skal nævne, men som jeg senere vil komme til. Ogsaa den ærede 4de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Møgen) har gjort adskillige Bemærkninger overfor det, jeg har sagt. Han bemærkede først, at jeg havde skarpt kritiseret den spanske Traktat og fremstillet den som et Tab for os i Stedet for en Fordel. Ja, deri har han Ret. Jeg kan ikke se rettere, end at den spanske Handelsstraktat foreløbig bringer Tab og navnlig det Tab, at vi skulle bryde med det Princip, vi længe have holdt paa, nemlig at beskatte Luxusgjenstande og deraf kræve høiere Told. Hvor gjerne jeg end for mit Vedkommende vilde sige Ja til den spanske Handelsstraktat, synes jeg ikke, at vi kunne være glade ved overfor det danske Folk at sige: Nu have vi baade i Forhold til det foreliggende Toldlovsforslag og ogsaa i Forhold til Regjeringens Forslag, som vi have været enige om,